

Міністерстві юстиції України 23.06.2011 за № 759/19497

6. Адміністративне право України в сучасних умовах (виклики початку ХХІ століття): монографія / за заг. ред. В. В. Галунька. – Херсон: ВАТ «Херсонська міська друкарня», 2010. – 378 с.

УДК 342.922

Гончарук С. Т., к.ю.н., професор,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОКРЕМІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО АДМІНІСТРАТИВНО-ДЕЛІКТНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

В числі багатьох реформаційних перетворень на шляху європейської інтеграції України важливе місце займає правова реформа. Серед реформаційних змін багатогранної системи вітчизняного законодавства досить актуальним є кардинальне оновлення адміністративно-деліктного законодавства.

Сьогодні, як відомо, таке законодавство в Україні ґрунтується ще на базі Основ Союзу РСР про адміністративні правопорушення 1980 р. та Кодексу УРСР про адміністративні правопорушення 1984 р. (далі – КУпАП) [1]. В більшості країн, в минулому союзних республік, аналогічні кодекси давно реформовані. Зокрема, в РФ такий кодекс, що слугував у свій час основним орієнтиром для аналогічних кодексів в союзних республіках, в новій редакції було прийнято ще 20 грудня 2001 р. [2].

В Україні робота по реформуванню КУпАП останні десятиліття ведеться з різною інтенсивністю і результатами. Вітчизняний кодекс вже давно потребує кардинального оновлення як у частині фундаментальних, принципових положень матеріально-правової субстанції, так і її супутнього процесуального супроводу, що охоплює регламентацію провадження в справах про адміністративні правопорушення та виконавче провадження щодо реалізації накладених адміністративних стягнень. З цього приводу хотілось би детальніше торкнутись провадження по виконанню постанови про застосування такого стягнення, як адміністративний арешт, хоч це стосується реалізації й інших адміністративних стягнень.

Порядок виконання постанови про застосування адміністративного арешту регламентується ст. ст. 298-305 та 326-328 розділу V КУпАП.

В ст. 303 Кодексу, яка визначає давність виконання постанов про накладення адміністративних стягнень, зазначається, що не підлягає виконанню постанова про накладення адміністративного стягнення, якщо її не було звернуто до виконання протягом трьох місяців з дня винесення. В разі оскарження такої постанови або внесення на неї подання прокурора